

чатенъ, отъ дѣто съ присѣствие-то на приснопамятній-тъ Епископъ Дионисія, извадихъ единъ завѣтъ български написанъ на кожъ (пергаментъ) и доволно византински жълтицы курупчести (костантинки), кои-то спорѣдъ завѣтъ-тъ продадохъ и съградихъ по-големъ черква-та. Въ съсѣдѣть имаше и едно позлатено ковчежче отъ св. мощы, кои-то зима наедно съ завѣта Епископъ-тъ, нъ и тѣ изгорѣхъ въ митрополія-та му.

23. Това село нема вода, освѣнъ единъ изворъ при село-то подъ ржтъ-тъ, кой-то наричатъ Стърчи-кракъ, а испърво село-то е было къмъ западъ на равнинъ-тъ на ржтъ-тъ, дѣто ся види развалена-та крѣпость отъ Турци-ты и черкова-та св. Никола съ сводове, нъ и тя срутена.

24. Въ това главно село е имало много черковни книги ржкописани, нъ преди 12 години цинцаринъ-тъ протопопъ Христодулъ ги събралъ отъ черкова-та св. Петка и ги изгорилъ, та сега като преправихъ стени-ты на тая черкова подъ покровъ-тъ ся намѣрихъ и други ржкописи, мѣжду кои-то ся намѣрихъ и нѣколко листовы отъ грѣцки ржкописъ на кожъ съ правило-то на Св. Иванъ Златоустъ, дѣто на сѣки тропаръ начална-та главна буква писана Българскы съ червено мастило, нъ и много грѣцки букви сж писани на други кроежъ, и нѣколко тропари дѣто ся пѣжтъ сж тонисани съ цифри отъ най-старатъ мусика, коя-то никой неможа да проумѣе отъ сегашни-ты пѣвцы. На таблицъ-тъ подъ чрът. 5-й е копиранъ антимиѣ, кой-то ся намира въ тѣжъ сѣща черкова. Той е на дебело лѣняно платно и малакъ сѣщо като онзи въ Баткунскій-тъ Мѣнастирь Святихъ Апостолъ, съ разлика, че на тоя е изобразенъ само кръстъ-тъ съ копѣето и гжба-та отъ старните му четирѣхъ Евангелисти на четирѣхъ жгъла съ синкавъ шаръ, нъ и този както и онзи има отъ страните на кръста звезди червени, само онзи е съ Български надписъ. Нъ чудно-то е това, че въ въ описаніе-то на пловдивскъ-тъ Епархіѣ издадено отъ Георги Цукала, между толкова-та пловдивски митрополиты, кои-то той казва, че намѣрилъ записани въ кодицы-ты на пловдивскъ-тъ Митрополіѣ, не забѣлѣква нито оногози гдѣ-то е освятилъ мѣнастирскъ-тъ черквъ, нито тогози гдѣ-то е освятилъ пещерскъ-тъ черквъ. Той казва, че отъ 1692 год. до 1711 год. владикувалъ въ Пловдивъ нѣкой Неофитъ, кой-то и умрѣлъ